

Så det er jo helt op til Folketinget selv at tage stilling til, om det her lovforslag skal fremmes i sin aktuelle form, eller om man skulle trække lidt frisk luft ind og på nogle strækninger give det en eftertanke. Og hvis man lader eftertanken sænke sig, så gælder det vel både spørgsmålet omkring storkredse og den præcise valgkredsinddeling. Og det er klart, at hvis man tager diskussionen om storkredse og når en ny konklusion, så vil det jo i sig selv afstedkomme en ny diskussion, også omkring valgkredse. Men det må Folketingets Kommunaludvalg processe.

Jeg siger bare i min kapacitet af folketingsmedlem, at jeg kan være noget bekymret over det lave antal storkredse. Det kan jeg i øvrigt se er en bekymring, som det parti, jeg selv tilhører, jo også har gjort gældende i udvalgsarbejdet.

Formanden:

Hr. Arne Toft? Nej.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 13.20

Spm. nr. US 119

Tina Petersen (DF):

Jeg vil lige påminde ministeren om nogle ting. For ca. 3 måneder siden stillede jeg ministeren nogle § 20-spørgsmål vedrørende radongas, som er et problem rundt om i Danmark. Specifikt drejer det sig om tre steder i Danmark, nemlig Bornholm, Nordjylland og Fyns Amt.

DR-Fyn havde den 15. februar 2006 sat det på dagsordenen, hvor man meddelte, at radongas dræber mange fynboer. Det drejer sig om 30 fynboer på årsbasis, og man siger, at det på landsplan er ca. 400 mennesker.

Hvis vi bare skal forholde os til Fyns Amt, snakker man om, at der er ca. 15 personer årligt, som dør af rygning. Her er der ca. 30 personer, som på årsbasis dør af radongas, som er en radioaktiv gasform, der siver op af vores undergrund.

Nu har ministeren så svaret på mine fem spørgsmål og henviser til bygningsreglementet og til, at man til rette nogle ting ind og har rettet nogle ting ind og har sendt pjecer ud. Jeg kan ikke lade være med at spørge ministeren, om man ikke, ligesom man har gjort med hensyn til rygning, målrettet kunne gøre en indsats lokalt i de områder, hvor man ved at problemet eksiste-

rer, i stedet for eventuelt at starte forfra med at sende pjecer ud. Kunne man ikke gøre en mere målrettet indsats i de lokalområder, det her drejer sig om?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har jo altid valgt at leve mit liv efter devisen, at med ærlighed kommer man længst, og det håber jeg så også gælder her.

Jeg må sige, at jeg lige her, denne tirsdag, hvor jeg står i Folketinget, ikke har den her sag fuldstændig frisk i erindring, og jeg tror, at hvis jeg skal give nogle ordentlige svar på de spørgsmål, som fru Tina Petersen kunne have lyst til at stille oven på mine skriftlige svar, så ville det være lettere, hvis vi kunne finde en anden form at gøre det på, for jeg vil være nødt til at konsultere de papirer, der ligger til grund for de svar, jeg har afgivet for, kan jeg forstå, 3 måneder siden. Jeg beklager meget.

Tina Petersen (DF):

Jamen det er da dejligt at høre, at jeg skal holde ministeren sådan lidt i erindring om, hvad der foregår, for det er jo som sagt 3 måneder siden, at de her spørgsmål blev stillet, og svarene er så efterfølgende kommet en måneds tid senere.

Det, der er vigtigt for mig, er jo selvfølgelig, at man fokuserer, da det nu kun er specifikke områder af Danmark, på det her problem, og jeg synes egentlig, at løsningen er enkel, når det nu kan centraliseres ned i så små lokalsamfund, som det kan her.

Men jeg gør også ministeren opmærksom på, at det her er et problem, for der er et stort antal danskere, der dør af denne her gas, der siver op af undergrunden, og som trænger ind i vores huse på grund af den isolering, vi har. Fra sundhedssiden gør man også noget målrettet. Kræftens Bekæmpelse har jo været ude og advare imod det her.

Man har også taget nogle initiativer. Jeg står ikke her i dag for at sige, at der ikke er sket noget, men at man fortsat målrettet måske gør tingene anderledes lokalt i de områder, det drejer sig om. På DR-Fyn kunne man se, at selv borgmestre i lokalområderne, ja, byrådsmedlemmer osv., som sad i teknisk udvalg, ikke engang var klar over, hvad radongas var for noget, og det er bekymrende, at de ikke ved det, når der er så mange, der dør af det.